

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):
Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Niels Højland (FP):

Fredag den 11. oktober 1996 vil længe blive husket som en dag, hvor heldet var på fiskernes side. Med hr. Jacob Haugaard som dagens mand var der lige nøjagtig flertal i Folketingets Europaudvalg imod, at Danmark skulle tiltræde forslaget om satellitovervågning af et helt erhverv.

Der er umiddelbart grund til at glæde sig over den foreløbige sejr og over udsigten til fortsat at kunne fiske uden at blive overvåget af et øje i det høje, for det er ikke sikkert, at det danske nej holder i længden.

Kampen mod satellitovervågning har stået på gennem flere år. De første tanker om bedre kontrol af fiskeriet ved anvendelse af satellit teknologi blev fostret af EU i starten af 1990'erne under den daværende borgerlige regering. Dengang gav et flertal i Europaudvalget tilladelse til et forsøgsprojekt, og selv om flertallet understregede, at der kun var tale om et forsøgsprojekt, kunne enhver allerede dengang se, at meningen på længere sigt var, at satellitovervågning skulle gøres permanent.

Som vi netop har kunnet læse i ministerens redegørelse her til morgen, så fremgår det klart, at forsøget snarere havde til hensigt at afprøve, hvilket udstyr der bedst kunne anvendes, end at tage principiel stilling til forsøget som helhed. Den beslutning om, at forsøget skulle gøres permanent, var faktisk allerede taget på det tidspunkt.

Forsøget kom i gang, og selv om danske fiskere gjorde en mindeværdig modstand, kunne forsøgets samlede gennemførelse ikke hindres.

I foråret 1996 fik fiskeriministeren vedtaget en lov. Det var lovforslag nr. L 174. Kun Fremskridtspartiet stemte imod. Fremskridtspartiet har igennem hele perioden været principielt og fundamentalt modstander af denne kontrolform, hvor anvendelse af satellit teknik indgår. Brugen af satellitovervågning, hvad enten det alene drejer sig om overvågning af genstande som f.eks. et fiskerfartøj, eller det drejer sig om personer, er efter Fremskridtspartiets opfattelse uforenelig med den demokratiske styreform, som vi agter så meget.

Indførelse af satellitovervågning er ikke mindre end en fuldbyrdelse af de uhyggelige perspektiver fra George Orwells verdensberømte

bog fra 1984, hvorfra sloganet »Big Brother is watching you« er velkendt.

Der ligger efter min opfattelse uhyggelige perspektiver i satellitovervågning, for indføres satellitovervågning først i ét erhverv, er der samtidig skabt præcedens for, at samme overvågningsteknik kan anvendes inden for andre erhverv. Uhyggen vil brede sig over Europa, og et uigennemsigtigt overvågningstæppe vil blive trukket hen over Europa, og vi vil ikke vide, hvem eller hvad der gemmer sig bag det.

Men når et flertal i Europaudvalget sagde nej til at igangsætte satellitovervågning, hvorfor er der så fortsat fare på færde? Det er der flere grunde til. Det er før set, at politikere har skiftet mening. Det er også før set, at et nej for enhver pris skal ændres til et ja. Husk blot folkeafstemningen om Unionen i henholdsvis 1992 og 1993.

Men dér, hvor skoen for alvor trykker, er, at Danmark i de europæiske sammenhænge vil blive udsat for et pres. Danmark taler altid om ensartet kontrol, og når Europa-Kommissionen i Bruxelles endelig finder noget, som de synes er godt, så går Danmark imod. Det er ganske enkelt Danmarks ry som klassens flinke dreng, der står på spil, og det tror jeg der er en fare for at der kan være borgerlige politikere som falder på halen for.

Nu kan jeg se, at lampen lyser og min taletid er forbi. Men det, debatten her i dag har vist, og det, som pressen vil skrive om i morgen, er jo, at man igen udstiller et helt erhverv som nogle snydere og bedragere, selv om det er nogle, som vi – i hvert fald os, der kommer fra vestkysten – altid har betragtet som nogle hæderlige mennesker, der kun drev deres erhverv så lovligt som muligt.

Der vil altid være brodne kar, men derfor behøver man ikke at lave en ekstra kontrolforanstaltning for hele erhvervet, som ikke eksisterer for andre erhverv. Fiskerne bliver som også sagt tidligere kontrolleret på alle tænkelige måder med fangstjournaler, logbøger og i øvrigt også rent skattemæssigt.

Keld Albrechtsen (EL):

Mange har sagt det, og derfor kan jeg gøre den del af diskussionen kort: dette her handler ikke primært om fiskeripolitik, men er et spørgsmål om et overvågningssamfund. Og det er desværre ikke det eneste punkt, hvor man ser, at der en begyndende overvågning af folk på den blotte mistanke eller endda endnu videregående: uden mistanke, men alene som forebyggende foran-